KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 199/81

af 27. januar 1981

om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift eller eksportrestitution for rørråsukker fremstillet i de franske oversøiske departementer

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3330/74 af 19. december 1974 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3455/80 [2], særlig artikel 12, stk. 2, artikel 17, stk. 5, artikel 19, stk. 4, og artikel 34,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 608/72 af 23. marts 1972 om regler, der skal anvendes inden for sukkersektoren i tilfælde af betydelig prisstigning på verdensmarkedet [3], særlig artikel 1, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger :

Da der i øjeblikket er overskud af rørråsukker i de franske oversøiske departementer, og da det ud fra et økonomiske synspunkt er ønskeligt for Fællesskabet at udføre dette sukker, bør der åbnes en løbende licitation med dette formål ; på grund af mulige svingninger i verdensmarkedspriserne bør der ved licitationen åbnes mulighed for at fastsætte en eksportafgift og/eller eksportrestitution ;

med henblik på at skelne dette overskudssukker fra alle andre mængder af rørråsukker, som i princippet kunne opnå restitution, bør det fastsættes, at de toldmæssige formaliteter skal opfyldes i de anførte departementer ;

de almindelige regler for gennemførelse af en licitation med henblik på fastsættelse af eksportrestitutioner for sukker blev fastlagt ved Rådets forordning (EØF) nr. 766/68 af 18. juni 1968 om fastsættelse af almindelige regler for ydelse af eksportrestitutioner for sukker [4], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1489/76 [5] ;

på grund af foranstaltningens specifikke karakter bør der i denne forordning fastsættes særlige gennemførelsesbestemmelser, og det bør fastsættes, at de bestemmelser, der findes i Kommissionens forordning (EØF) nr. 394/70 af 2. marts 1970 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner for sukker [6], ændret ved forordning (EØF) nr. 1467/77 [7], ikke finder anvendelse ; af samme årsager er det nødvendigt at fastsætte de fornødne bestemmelser vedrørende de eksportlicenser, der udstedes i henhold til den løbende licitation, og fravige Kommissionens forordning (EØF) nr. 2990/76 af 9. december 1976 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for sukker [8], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1367/78 [9], Kommissionens forordning (EØF) nr. 3183/80 af 3. december 1980 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsvarer [10], samt Kommissionens forordning (EØF) nr. 645/75 af 13. marts 1975 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportafgifter på landbrugsprodukter [11], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1607/80 [12] ;

den licitation, som er omhandlet i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1574/79 af 25. juli 1979 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af eksportrestitutioner for rørråsukker fremstillet i de franske oversøiske departementer [13], bør sluttes ;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Frankrig iværksætter en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for råsukker fremstillet af sukkerrør høstet i de franske oversøiske departementer. Så længe den løbende licitation varer, iværksætter Frankrig dellicitationer.

---

[1] EFT nr. L 359 af 31. 12. 1974, s. 1.
[2] EFT nr. L 360 af 31. 12. 1980, s. 17.
[3] EFT nr. L 75 af 28. 3. 1972, s. 5.
[4] EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 6.
[5] EFT nr. L 167 af 26. 6. 1976, s. 13.
[6] EFT nr. L 50 af 4. 3. 1970, s. 1.
[7] EFT nr. L 162 af 1. 7. 1977, s. 6.
[8] EFT nr. L 341 af 10. 12. 1976, s. 14.
[9] EFT nr. L 166 af 23. 6. 1978, s. 24.
[10] EFT nr. L 338 af 13. 12. 1980, s. 1.
[11] EFT nr. L 67 af 14. 3. 1975, s. 16.
[12] EFT nr. L 160 af 26. 6. 1980, s. 42.
[13] EFT nr. L 188 af 26. 7. 1979, s. 45.

Artikel 2

1. Den løbende licitation og del-licitationerne afvikles i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 766/68 samt nedenstående bestemmelser. Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 394/70 anvendes ikke.

2. Den løbende licitation er åben indtil en dato, som senere skal fastlægges.

Artikel 3

1. Frankrig udfærdiger en licitationsbekendtgørelse. Licitationsbekendtgørelsen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.* Derudover kan denne medlemsstat selv offentliggøre licitationsbekendtgørelsen eller lade den offentliggøre andetsteds.

2. Licitationsbetingelserne fastsættes i licitationsbekendtgørelsen.

3. Bekendtgørelsen om den løbende licitation offentliggøres udelukkende i forbindelse med licitationens åbning. Bekendtgørelsen kan ændres i den løbende licitations gyldighedsperiode. Den ændres i den nævnte periode, såfremt licitationsbetingelserne ændres.

Artikel 4

1. Fristen for indgivelse af bud til den første del-licitation

a) begynder, den dag, hvor bekendtgørelsen om den løbende licitation offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende,*

b) udløber den 4. februar 1981, kl. 10.00.

2. Fristen for indgivelse af bud til hver af de efterfølgende del-licitationer

a) begynder den første hverdag efter udløbet af den foregående frist,

b) udløber onsdag i den følgende uge, kl. 10.00.

3. De i denne forordning fastsatte klokkeslæt svarer til fransk tid.

Artikel 5

1. Deltagelse i licitationen sker enten ved indgivelse af et skriftligt bud til det ansvarlige organ i Frankrig mod kvittering for modtagelse eller ved anbefalet brev, pr. telex eller pr. telegram til det nævnte organ.

2. I budet angives :

a) licitationens reference,

b) den bydendes navn og adresse,

c) den mængde råsukker, der skal udføres, udtrykt i vægten af sukkeret, som det er og forefindes,

d) størrelsen af eksportafgiften eller i påkommende tilfælde størrelsen af eksportrestitutionen pr. 100 kg råsukker af standardkvalitet udtrykt i franske franc,

e) størrelsen af den sikkerhed, der skal stilles for mindst den i litra c) omhandlede mængde sukker, udtrykt i franske franc.

3. Et bud er kun gyldigt, såfremt

a) det vedrører udførsel af mindst 500 t råsukker,

b) der inden udløbet af fristen for indgivelse af bud er fremlagt bevis for, at den bydende har stillet den i budet anførte sikkerhed,

c) det indeholder en erklæring fra den bydende, hvorved han, såfremt hans bud antages, forpligter sig til inden for den i artikel 12, litra b), anførte frist at ansøge om eksportlicens for de mængder råsukker, der skal udføres,

d) det indeholder en erklæring fra den bydende om, at det sukker, der er bestemt til udførsel og som er omhandlet i budet, er råsukker udvundet af sukkerør, der er høstet i det franske oversøiske departement Réunion, og for hvilket de toldmæssige formaliteter ved udførsel vil blive opfyldt i disse departementer,

e) det er forsynet med en erklæring fra den bydende, hvori denne forpligter sig til, såfremt hans bud antages :

— udover sikkerhedsstillelsen at betale det i artikel 13, stk. 4, omhandlede beløb, hvis forpligtelse til at udføre i medfør af den i artikel 12, litra b), omhandlede eksportlicens ikke opfyldes, og

— inden 30 dage efter udløbet af den pågældende eksportlicens at give det organ, som har udstedt eksportlicensen, oplysning om den eller de mængder, for hvilke eksportlicensen ikke er benyttet,

f) det indeholder de i stk. 2 omhandlede oplysninger.

4. Det kan anføres i et bud, at det kun skal anses for bindende :

a) såfremt der på den dato, hvor fristen for indgivelse af bud udløber, fastsættes en minimumseksportafgift eller, i givet fald, en maksimumseksportrestitution,

b) såfremt licitationstilslaget gælder hele den tilbudte mængde eller en bestemt del heraf.

5. Et bud, der ikke er indgivet i overensstemmelse med denne forordning, eller som indeholder andre betingelser end de i bekendtgørelsen anførte, tages ikke i betragtning.

6. Et indgivet bud kan ikke trækkes tilbage.

Artikel 6

1. Den bydende stiller en sikkerhedsstillelse på 9 ECU pr. 100 kg sukker til udførsel i henhold til denne licitation. Uanset bestemmelserne i artikel 13, stk. 4 i denne forordning og som undtagelse fra artikel 8, stk. 1, litra d), første led, i forordning (EØF) nr. 2990/76 udgør denne sikkerhedsstillelse for tilslagsmodtageren eksportlicenssikkerhedsstillelsen som stilles i forbindelse med den i artikel 12, litra b), omhandlede anmodning.

2. Sikkerhedsstillelsen stilles efter den bydendes valg i kontanter eller i form af en garanti fra et pengeinstitut, som opfylder de kriterier, der er fastlagt af Frankrig.

3. Bortset fra tilfælde af force majeure frigives sikkerheden kun :

a) for så vidt angår den bydende, for den mængde, for hvilken budet er blevet forkastet,

b) for så vidt angår tilslagsmodtageren, såfremt disse har anmodet om eksportlicens inden for den i artikel 12, litra b), omhandlede frist og da kun for den mængde, for hvilken de har opfyldt eksportforpligtelsen i medfør af den i artikel 12, litra b), omhandlede eksportlicens ; artikel 33 i forordning (EØF) nr. 3183/80 skal stadig gælde.

4. I tilfælde af force majeure fastsætter FIRS de foranstaltninger, som det finder nødvendige i betragtning af den omstændighed, der påberåbes af den interesserede part.

Artikel 7

1. Gennemgangen af budene foretages af det pågældende ansvarlige organ på et lukket møde. De personer, der har adgang til at overvære gennemgangen, har tavshedspligt, jf. dog stk. 2.

2. Kommissionen får straks meddelelse om budene, dog uden navns nævnelse.

Artikel 8

1. Efter gennemgang af de indgivne bud kan der fastsættes en maksimumsmængde pr. del-licitation.

2. Det kan besluttes, at en bestemt del-licitation skal være uden virkning.

Artikel 9

1. Under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på Fællesskabets sukkermarked og på verdensmarkedet fastsættes der :

— enten en minimumseksportafgift,

— eller en maksimumseksportrestitution.

2. Medmindre andet er fastsat i artikel 10 gives licitationstilslaget, såfremt der fastsættes en minimumseksportafgift, til den eller de bydende, hvis bud er af samme størrelse som minimumseksportafgiften eller overstiger denne.

Medmindre andet er fastsat i artikel 10 gives licitationstilslaget, når der fastsættes en maksimumseksportrestitution, til den eller de bydende, hvis bud er af samme størrelse som maksimumseksportrestitutionen eller derunder, samt til enhver bydende, hvis bud vedrører en eksportafgift.

Artikel 10

1. Er der fastsat en maksimumsmængde for en del-licitation

— og fastsættes der en minimumsafgift, gives licitationstilslaget til den, der afgiver bud med den højeste eksportafgift. Opbruges maksimumsmængderne ikke fuldt ud herved, gives der, indtil den pågældende mængde er opbrugt, tilslag for andre bud, idet bud med den højeste eksportafgift tages i betragtning først,

— og fastsættes der en maksimumsrestitution, gives der licitationstilslag i overensstemmelse med første led ; udtømmes budene med eksportafgift, eller er der ikke afgivet sådanne bud, gives der, indtil maksimumsmængden er opbrugt, licitationstilslag for bud med eksportrestitution, idet bud med den laveste eksportrestitution tages i betragtning først.

2. Såfremt den i stk. 1 fastsatte fremgangsmåde for tilslag ved antagelsen af bud ville føre til, at maksimumsmængden overskrides, gives der kun licitationstilslag til den bydende for den mængde, der er nødvendig for at opbruge maksimumsmængden. Er der i budene anført samme eksportafgift eller samme eksportrestitution, og vil godkendelse af den samlede mængde, disse bud repræsenterer, føre til overskridelse af maksimumsmængden, tages budene i betragtning enten

— i henhold til den samlede mængde, der er anført i hvert af budene,

— på den måde , at der for de enkelte tilslagsmodtagere gælder en vis maksimumsmængde, hvis størrelse senere skal fastlægges, eller

— ved lodtrækning.

Artikel 11

1. Det ansvarlige organ i Frankrig meddeler straks alle bydende resultatet af deres deltagelse i licitationen. Endvidere tilstiller dette organ straks tilslagsmodtageren en erklæring om antagelse af licitationsbudet.

2. I erklæringen om antagelse af licitationsbudet skal anføres

a) licitationens reference,

b) den mængde rørråsukker, der skal udføres, udtrykt i vægten af sukkeret, som det er og forefindes,

c) den eksportafgift, der skal opkræves, eller i påkommende tilfælde den eksportrestitution, der skal ydes, pr. 100 kg rørråsukker af standardkvalitet for den under litra b) anførte mængde.

Artikel 12

Kontraktmodtageren har :

a) ret til for den pågældende mængde at få udstedt en eksportlicens med angivelse af henholdsvis den eksportafgift eller den eksportrestitution, der er anført i budet,

b) pligt til i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 3183/80 at indgive en ansøgning om eksportlicens for denne mængde, idet artikel 12, stk. 2 i denne forordning og artikel 10 i forordning (EØF) nr. 645/75 ikke finder anvendelse i dette tilfælde.

Denne ansøgning indgives senest dagen forud for næste del-licitation. Finder denne del-licitation ikke sted inden den frist, der er fastsat i artikel 4, stk. 2, litra b), skal licensansøgningen dog indgives senest seks dage efter den del-licitation, ansøgningen skal vedrøre,

c) pligt til at udføre den mængde, som er anført i budet og såfremt denne forpligtelse ikke er opfyldt, i givet fald at betale det i artikel 13, stk. 4, omhandlede beløb.

Denne ret og disse forpligtelser kan ikke overdrages.

Artikel 13

1. Bestemmelserne i artikel 9 i forordning (EØF) nr. 2990/76 anvendes ikke for rørråsukker, der udføres i henhold til denne forordning.

2. De eksportlicenser, der udstedes i henhold til en del-licitation, er gyldige fra den dag, hvor de udstedes, til udgangen af den femte måned efter, at denne del-licitation har fundet sted.

Dog er de eksportlicenser, der er udstedt i henhold til en del-licitation, som har fundet sted efter den 30. april 1981, kun gyldige indtil den 30. september 1981.

3. Rubrik 18a i eksportlicensen skal indvidere indeholde en af følgende påtegninger :

»Licens gyldig for de franske oversøiske departementer« ;

»Lizenz gültig für die französischen überseeischen Departements« ;

»certificat valable pour les départements français d'outre-mer« ;

»licence valid for the French overseas departments« ;

»titolo valido per i dipartimenti francesi d'oltremare«,

»certificaat geldig voor de Franse overzeese departementen«,

»Πιστοποιητικό ίσχύον γιά τά ὑπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα«.

4. Bortset fra tilfælde af force majeure gælder det, at såfremt eksportforpligtelsen i medfør af den i artikel 12, litra b) omhandlede eksportlicens ikke er opfyldt og den i artikel 6 omhandlede sikkerhed er mindre end :

a) eksportafgiften anført på licensen efter fratrækning af den afgift, som er omhandlet i artikel 17, stk. 1, andet afsnit i forordning (EØF) nr. 3330/74 og som er gældende på den sidste dag i den pågældende licens gyldighedsperiode,

eller

b) summen af eksportafgiften anført på licensen og den restitution som er omhandlet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 766/68 og som er gældende på den sidste dag i den pågældende licens gyldighedsperiode, eller

c) eksportrestitutionen omhandlet i artikel 2 i forordning (EØF) nr. 766/68 og som er gældende på den sidste dag i den pågældende licens gyldighedsperiode minus den restitution, som er anført på licensen,

opkræves fra ihændehaveren af licensen, som yderligere sikkerhedsstillelse og i overensstemmelse med de frister, som er nedlagt i artikel 33 forordning (EØF) nr. 3183/80, forskellen mellem på den ene side den i artikel 6 omhandlede sikkerhed og på den anden side beregningsresultatet fremkommet under a), b) eller c) for den mængde, for hvilken den nævnte forpligtelse ikke er opfyldt.

Artikel 14

Den i forordning (EØF) nr. 1574/79 omhandlede licitation sluttes pr. 28. januar 1981.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft den 28. januar 1981.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. januar 1981.

På Kommissionens vegne

Poul DALSAGER

Medlem af Kommissionen